

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) tego aktu

**Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Société des produits Nestlé przeciwko OHIM
(NOURISHING PERSONAL HEALTH)**

(Sprawa T-336/14)

(2014/C 261/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht i S. Cobet-Nüse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie R 149/2013-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa słownego znaku towarowego „NOURISHING PERSONAL HEALTH” dla towarów i usług z klas 5, 10, 41, 42 i 44 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 01 102 735

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Klujew przeciwko Radzie

(Sprawa T-340/14)

(2014/C 261/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżący: Andrij Klujew (Donieck, Ukraina) (przedstawiciel: R. Gherson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim stosuje się je do skarżącego:
 - decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie; oraz
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że art. 29 TUE nie był odpowiednią podstawą prawną dla zaskarżonej decyzji, ponieważ w zastrzeżeniach wysuniętych wobec skarżącego nie został on określony jako osoba, która działała na szkodę państwa prawnego lub naruszyła prawa człowieka na Ukrainie w rozumieniu art. 21 ust. 2 TUE i art. 23 TUE. Skarżący podnosi, iż jako że zaskarżona decyzja była nieważna, Rada nie mogła oprzeć się na art. 215 ust. 2 TFUE, aby przyjąć zaskarżone rozporządzenie. W chwili gdy nałożono środki ograniczające nie było według skarżącego żadnego zarzutu przeciwko niemu ani skargi na niego, zgodnie z którymi jego działalność groziła działaniem na szkodę państwa prawnego lub naruszeniem jakichkolwiek praw człowieka na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej przysługujące skarżącemu, ponieważ podstawa do umieszczenia skarżącego w wykazie jest równoważna z publicznym ogłoszeniem o winie przed jakimkolwiek sądowym rozstrzygnięciem tej kwestii oraz ponieważ skarżącemu nie udzielono żadnych szczególnych informacji w odniesieniu do względów wskazanych w zaskarżonych środkach uzasadniających jego umieszczenie w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, pomimo jego wniosku do Rady o udzielenie informacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła skarżącemu wystarczającego uzasadnienia umieszczenia go w wykazie. Skarżący podnosi, że nie wskazano żadnych szczegółów dotyczących charakteru czynów skarżącego, które doprowadziły do tego umieszczenia w wykazie. Skarżący dalej podnosi, że nie wskazano żadnych szczegółów dotyczących podmiotu odpowiedzialnego za postępowanie karne prowadzone rzekomo przeciwko skarżącemu ani żadnego dnia, w którym owo postępowanie zostało wszczęte przeciwko skarżącemu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny prawa podstawowe skarżącego w postaci prawa własności i prawa do ochrony dobrego imienia, ponieważ środki ograniczające nie były przewidziane przez prawo oraz zostały nałożone bez odpowiednich gwarancji umożliwiających skarżącemu skuteczne przedstawienie jego sprawy Radzie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada oparła się na istotnie niedokładnych okolicznościach faktycznych i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie. Skarżący twierdzi, że zgodnie z dostępnymi mu informacjami żadne postępowanie karne ani żadne dochodzenia nie są prowadzone przeciwko niemu w związku ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych lub w związku z ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Rada nie upewniła się co do znaczenia i ważności dowodów leżących u podstaw umieszczenia skarżącego w wykazie, ponieważ nie rozważyła, czy osoba obecnie pełniąca obowiązki prokuratora generalnego Ukrainy zgodnie z konstytucją Ukrainy posiadała kompetencje do wszczęcia dochodzeń przeciwko skarżącemu, oraz nie wzięła pod uwagę, iż dochodzenie przeciwko skarżącemu w Austrii zostało umorzone ze względu na brak wystarczających dowodów wskazujących na zarzucane skarżącemu sprzeniewierzenie środków publicznych.